

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 czerwca 1987 r.

w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zakres i warunki używania pojazdów samochodowych do celów służbowych przedsiębiorstw państwowych i innych państwowych jednostek organizacyjnych, organizacji spółdzielczych oraz organizacji społecznych dotowanych z budżetu państwa, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:

- 1) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem przedsiębiorstw podległych tym ministrom,
- 2) jednostek organizacyjnych więziennictwa i zakładów dla nieletnich, podległych Ministrowi Sprawiedliwości,
- 3) placówek opiekuńczo-wychowawczych podległych Ministrowi Oświaty i Wychowania.

§ 2. Pojazdami służbowymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są: samochody osobowe, motocykle i motorowery należące do jednostek organizacyjnych i służące do zaspokajania potrzeb komunikacyjnych związanych z obsługą administracyjną tych jednostek oraz z wykonywaniem przez pracowników czynności służbowych, jeżeli potrzeby te nie mogą być zaspokajane środkami komunikacji publicznej.

§ 3. 1. Osoby wymienione w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101 z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262) mają prawo osobistego dysponowania służbowymi samochodami osobowymi.

2. Stanowiska uprawniające do osobistego dysponowania służbowymi samochodami osobowymi w centralnych związkach spółdzielczych oraz w naczelnych organach organizacji społecznych dotowanych z budżetu państwa określają odrębne przepisy.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych inni niż wymienieni w ust. 1 i 2 mogą w szczególnie uzasadnionych wypadkach uzyskać prawo do dojazdów do pracy i z pracy służbowym samochodem osobowym w granicach administracyjnych miejscowości, w której siedzibę ma zakład pracy, na podstawie zezwolenia kierownika jednostki nadrzędnej lub organu założycielskiego.

4. Używanie pojazdów służbowych powinno być odpowiednio udokumentowane w karcie drogowej przez kierujących pojazdami.

§ 4. 1. Jednostki budżetowe, zakłady budżetowe oraz organizacje społeczne dotowane z budżetu państwa mogą posiadać służbowe samochody osobowe na podstawie etatów przyznanych przez Ministra Komunikacji:

- 1) dla ministerstw, urzędów centralnych i innych centralnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz naczelnych organów organizacji społecznych dotowanych z budżetu państwa,
- 2) zbiorczo dla jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych i kierowników innych centralnych państwowych jednostek organizacyjnych oraz przez naczelne organy organizacji społecznych.

2. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przydzielają przyznane im zbiorczo etaty podległym i nadzorowanym jednostkom.

§ 5. 1. Służbowym samochodem osobowym może kierować osoba zatrudniona w charakterze kierowcy lub pisemnie upoważniona przez kierownika jednostki organizacyjnej do kierowania danym samochodem; kierownikowi jednostki organizacyjnej upoważnienie takie wydaje odpowiednio:

- 1) w jednostce (zakładzie) budżetowej — jednostka nadrzędna,
- 2) w przedsiębiorstwie państwowym — organ założycielski,
- 3) w spółdzielni — właściwy organ spółdzielni,
- 4) w organizacji społecznej dotowanej z budżetu państwa — jednostka nadrzędna.

2. Pracownikowi nie zatrudnionemu na stanowisku kierowcy, któremu powierzono kierowanie służbowym samochodem osobowym, przysługuje dodatek do wynagrodzenia z tytułu kierowania samochodem oraz wykonywania dodatkowych czynności związanych z jego obsługą codzienną i eksploatacją w wysokości od 36 zł do 80 zł dziennie, jednakże nie więcej niż 2.000 zł miesięcznie. Jeżeli pracownik nie wykonuje obsługi codziennej, wysokość dodatku powinna być zmniejszona o kwotę od 9 zł do 25 zł dziennie.

3. Dodatek przysługuje za każdy dzień na podstawie zapisu w karcie drogowej; za jeden dzień pracy może być wypłacony tylko jeden dodatek.

4. Dodatek nie przysługuje osobom wymienionym w § 3 ust. 1 i 2 oraz kierownikom jednostek organizacyjnych.

§ 6. 1. Do zaspokajania służbowych potrzeb komunikacyjnych mogą być używane samochody osobowe, motocykle i motorowery stanowiące własność pracowników jednostki organizacyjnej.

2. Pracownik może używać własnego pojazdu do celów służbowych w granicach administracyjnych miasta lub gminy (jazdy lokalne), a także w celu odbycia podróży służbowej (jazdy zamiejscowe) na podstawie zezwolenia kierownika jednostki organizacyjnej, a kierownik jednostki organizacyjnej — na podstawie zezwolenia właściwego organu, o którym mowa w § 5 ust. 1, za zwrotem kosztów według stawek za jeden kilometr przebiegu:

- 1) samochodu osobowego:
  - a) o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ 12,00 zł
  - b) o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ 16,00 zł
- 2) motocykla 6,80 zł
- 3) motoroweru 3,90 zł.

3. W razie używania motocykla lub motoroweru w wyjątkowo trudnych warunkach terenowych, kierownik jednostki organizacyjnej może podwyższyć stawki określone w ust. 2 pkt 2 i 3, nie więcej jednak niż o 20%.

4. Zezwolenie na używanie własnego pojazdu do celów służbowych na odpłatność, o której mowa w ust. 2 i 3, mogą otrzymać kierownicy jednostek organizacyjnych i ich zastępcy oraz pracownicy inspekcyjno-kontrolni wykonujący swe czynności poza miejscowością stałego zatrudnienia, a w szczególności uzasadnionych wypadkach — inni pracownicy, których charakter pracy wymaga stałego używania pojazdu do celów służbowych.

5. Zwrot kosztów następuje przy rozliczeniu delegacji za przejazdy zamiejscowe lub na podstawie pisemnego oświadczenia pracownika za zleczone jazdy lokalne w granicach administracyjnych miasta lub gminy.

§ 7. 1. Pracownikowi, który używa stale własnego pojazdu do celów służbowych w jazdach lokalnych, może być przyznany miesięczny ryczałt pieniężny wynikający z pomnożenia miesięcznego limitu przebiegu kilometrów przez stawkę określoną w § 6 ust. 2.

2. Miesięczny limit przebiegu kilometrów w jazdach lokalnych może być ustalony w granicach:

- 1) za używanie samochodu osobowego:
  - a) na obszarze gminy lub w miejscowościach do 100 tys. mieszkańców — do 270 km,
  - b) w miejscowościach powyżej 100 tys. do 250 tys. mieszkańców — do 360 km,
  - c) w miejscowościach powyżej 250 tys. mieszkańców oraz w razie gdy przejazdy lokalne odbywają się na obszarze dwóch lub więcej gmin — do 500 km,
- 2) za używanie motocykla — do 320 km,
- 3) za używanie motoroweru — do 210 km.

§ 8. 1. Miesięczny ryczałt pieniężny przyznaje kierownik jednostki organizacyjnej, a w odniesieniu do kierownika jednostki organizacyjnej — właściwy organ określony w § 5 ust. 1. Ryczałt wypłaca się z dołu na podstawie pisemnego oświadczenia pracownika o używaniu własnego pojazdu do celów służbowych w danym miesiącu.

2. Miesięczny ryczałt pieniężny nie przysługuje za okres urlopu oraz innej nieobecności w pracy, a ponadto za okres delegacji służbowej. Kwotę ryczałtu zmniejsza się o 1/23 za każdy dzień, za który ryczałt nie przysługuje.

§ 9. 1. Należność pracownika z tytułu używania własnego pojazdu do celów służbowych, wraz z przyznanym ryczałtem pieniężnym, nie może przekroczyć łącznie kwoty wynikającej z pomnożenia przyznanego limitu przebiegu kilometrów przez stawkę określoną w § 6 ust. 2.

2. Limit przebiegu na używanie własnego pojazdu do celów służbowych wraz z limitem na jazdy lokalne nie może wynosić więcej niż 1000 km miesięcznie.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy organ określony w § 5 ust. 1 może zwiększyć limit określony w ust. 2, nie więcej jednak niż do 1.500 km miesięcznie.

4. Należność, o której mowa w ust. 1, może być rozliczana w okresie półrocznym, z wyjątkiem miesięcznego ryczałtu.

5. Wydatki jednostek organizacyjnych z tytułu zwrotu należności pracownikom za używanie do celów służbowych pojazdów stanowiących ich własność zalicza się do kosztów podróży służbowych tych jednostek.

6. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie dotyczą pracowników wykonujących bezpośrednio usługi na rzecz ludności lub jednostek gospodarki społecznej, wymagające korzystania z pojazdu.

7. Osobom wymienionym w § 3 ust. 1 i 2 nie przysługują należności z tytułu używania własnego pojazdu do celów służbowych, chyba że nastąpi stała rezygnacja z uprawnienia do osobistego dysponowania służbowym samochodem osobowym.

§ 10. 1. Pracownikowi, któremu został przyznany miesięczny ryczałt pieniężny, nie przysługuje w jazdach lokalnych w celach służbowych:

- 1) prawo korzystania z pojazdu jednostki; w razie skorzystania z takiego pojazdu, obowiązany jest do zwrotu kosztów przejazdu na warunkach pełnej odpłatności,
- 2) zwrot kosztów przejazdu taksówkami lub innymi środkami komunikacji publicznej.

2. Pracownik, który używa pojazdu służbowego do celów pozasłużbowych, jest obowiązany do zwrotu kosztów przejazdu na warunkach pełnej odpłatności.

3. Samochód osobowy służbowy lub stanowiący własność pracownika powinien być użyty do równoczesnego przewozu kilku pracowników, jeżeli wyjeżdżają służbowo w tym samym kierunku.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 grudnia 1982 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 263, z 1983 r. Nr 17, poz. 99, z 1984 r. Nr 13, poz. 98 i Nr 30, poz. 209 oraz z 1986 r. Nr 4, poz. 30).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do ustalania należności za używanie pojazdów samochodowych do celów służbowych począwszy od dnia 1 kwietnia 1987 r.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*